

Elfordította

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 13. szám, 2023. március 31.

Eczetfalvy Jónás augusztusban három éjszakát töltött a cet gyomrában. Ez volt a cégérre írva, fogadó a cet gyomrához, csupa kisbetűvel. Miért nem nagybetűvel?, kérdezte Jónás a fogadóstól. Mert még Alkuin előtt vagyunk. Első este Jónás meggyújtotta a hordón árválgató gyertyaszálat, elfogyasztotta szerény vacsoráját, majd éjfélig Platón *Lakomáját* olvasta. A gyertyaszál nagyon hideg, de ha a kanócot meggyújtják, fényt és meleget ad. Alkibiadész kilépett a halott betűk közül, megsimogatta Jónás arcát, ám a prófétának most nem volt kedve efféle szerelemhez, inkább leültette a görögöt az ágy szélére, jobbába borral telt serleget nyomott, ő pedig mesélni kezdett Szókratészről.

Eczetfalvy Jónás azt szerette volna, ha másképp folytatódik, ám Alkibiadész belekezdett abba a történetbe, amikor egy alkalommal Szókratész Arisztophanész házában Pauszaniasszal sakkozott, akkor az egyik sakkfigura, nem tudom, melyik, talán a feketén futó fehér futó, megszólalt. Szókratész egy ideig figyelmesen hallgatta, ahogy a sakkfigura ékes görög nyelven Xerxész monológját énekli a *Perzsákból*, majd az egyik paraszttal leütötte. A sakkfigura akkor elhallgatott. Amikor Jónás székében ülve felébredt, a gyertyacsonk hideg volt és gyönyörű. A kancsóból vizet töltött a tálba, arcát megmosta, majd lement a szobájából, hogy szerény reggelijét elköltse. A fogadósné széles mosollyal fogadta.